

בס"ד. טבלת-סיכום לקו"ש חלק י"ה, פנחס א' – משל לרועה וכו'

רש"י	קושיות ודיוקים
ויהי אחרי המגפה וגו'	למה צריך רש"י להסביר הקשר בין המגיפה והמנין, הרי זה מובן מרש"י בתחלת במדבר?
מִשָּׁל	מהו הצורך בהמשל?
לְרֹעֵה	הרועה הוא משה, ובעל הצאן הוא ה' – אין המשל דומה לנמשל, ולמה אינו מביא משל מבעל הצאן? (ובפרט שבתנחומא "הוצרך בעל הצאן למנותם")
	רש"י בעצמו בפי' כי תשא "משל לצאן החביבה על בעלי"
שֶׁנֶכְנְסוּ זְאֵבִים	בפי' תשא או' רש"י דָּבָר, ופה זאבים?
לְתוֹךְ עֲדָרוֹ וְהָרְגוּ בָהֶן	במדרשים כ' צאן, ופה עדרו?
וְהוּא מוֹנֶה אוֹתָן	
לִידַע מִנֵּין הַנּוֹתְרוֹת;	בפי' תשא כ' "להודיע שהיא חביבה עליו", ופה לא הוזכר חביבות?
דָּבָר אַחֵר	מה קשה בפי' הראשון?
... עֲכָשׁוּ שֶׁקָּרַב לְמוֹת וְלִהְיוֹת צֵאֲנֵנוּ מִחַיִּיךְן בְּמִנְיָן:	מה קשה בפי' השני? ומה המעלה בפי' הראשון שלכן מקדימו תחלה?
	קושיית רש"י על הפסוק: למה מדגיש הכתוב "אחרי המגיפה" ולא אחרי "הרגו איש אנשיו" שנהרגו יותר מ170 אלף (שבע פעמים יותר מהמתים במגיפה)? וע"ז מביא המשל. (ס"ד)
	רק עם המשל אפשר להבין שיש ב' סוגים במנין, שזה יתרן קושיית רש"י, כדלקמן.
	בעל הצאן מונה "מנין הנותרות" לבטא חביבות, ואין חילוק מי האחראי. הרועה מונה "מנין הנותרות" מצד תפקידו לשמור על הנותרות, וזה נוגע רק אם הוא הי' אחראי ע"ז, וצריך לוודא שזה לא יקרה שוב פעם. ופה מדבר על המנין ע"י משה, ולכן מביא המשל מהרועה. (ס"ה)
	בחטא העגל הי' משה על ההר ולא הי' יכול למנוע החטא ואינו אשם בזה, ולכן אין לו סיבה למנות, אבל בעל הצאן רוצה למנות להודיע שהיא חביבה עליו. (ס"ו)
	דָּבָר הוא משל למשה שאינו אשמת הרועה – משל לחטא העגל (כנ"ל שמשה לא הי' אשם בזה). זאבים משל למשה שהרועה צריך לשמור ממנו – משל להמגיפה שלא נפסק מיד מחמת שנתעלמה ממשה הלכה, ומשה מרגיש אשם בזה. (ס"ה-ו)
	להגיד שמשה דואג גם על אלו שנפלו בחטא וכ"א הוא חלק מעדרו של משה (ובתוך עדרו לא רק בקצה המחנה), ומצד הרועה נק' הם "נותרות" שיש להם שייכות. (ס"ט)
	וזה מת' רש"י על קושייתו למה מונים "אחרי המגיפה", שפה המונה הוא משה (הרועה) וכונתו למנותם אחרי המגיפה, שהוא מרגיש אשם בזה, ורוצה לשמור עליהם להבא, משא"כ ה"הרגו איש אנשיו" הי' פסק בי"ד ואי"ז באחריותו ומשה אינו מרגיש אשם בזה ומצדו א"צ למנות. (ס"ז)
	א) המנין ע"י משה (הרועה) אינו מצד חביבות, אלא מצד תפקידו לשמור עליהם (ס"ז) ב) בנדו"ז גם בעל הצאן אינו מונה מצד חביבות, מחמת חומר החטא דבועל ארמית אין שייך פה הענין דחביבות. (ס"ח)
	אם הכוונה הוא לדאוג להבא, למה אינו מצרף יהושע למנין, שהרי עוד מעט הוא יהי' הרועה ליותר מ14 שנה? (ס"ז)
	בפי' השני שהמנין קשור עם זה ש"קרב למוות", אינו מובן למה כ' "ויהי אחרי המגיפה", ולכן הפי' הראשון יותר מתאים עם פשטות הכתובים. (ס"ג, ז)